

— în sfârșit, potrivit articolului 69 din Regulamentul de procedură, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate atât în procedura în fața Tribunalului, cât și în fața Curții.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă trei motive în susținerea recursului său.

Prin intermediul celui dintâi motiv, considerat în ansamblul celor două aspecte ale sale, recurenta susține că Tribunalul a încălcat principiul egalității de tratament și obligația de motivare întrucât nu a dedus nicio consecință din faptul că ar fi fost sancționată pentru acțiunile fostei sale filiale, spre deosebire de Stora, care se afla într-o situație echivalentă.

Cel de al doilea motiv, considerat în ansamblul celor patru aspecte ale sale, subliniază încălcarea de către Tribunal a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale, a articolului 6 din CEDO, a obligațiilor de motivare și de nedenaturare, a dreptului la apărare al recurente, a efectelor anulării Deciziei 200/337, a autorității de lucru judecat și a articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, întrucât Tribunalul nu ar fi sancționat încălcarea dreptului recurente de a fi judecată într-un termen rezonabil.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, recurenta invocă încălcarea principiilor proporționalității și echității, întrucât Tribunalul nu ar fi ținut seama de contextul de fapt și juridic al prezentei proceduri prin refuzul de a reduce cuantumul amenzii aplicate.

(¹) Decizia Comisiei din 20 decembrie 2001 privind o procedură de aplicare a articolului 81 din Tratatul CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Cazul COMP/E-1/36.212 — Hârtie autocoactivă [notificată cu numărul C(2001) 4573] (JO L 115, p. 1).

Acțiune introdusă la 13 septembrie 2012 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-421/12)

(2012/C 355/18)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. van Beek, M. Owsiany-Hornung, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că:

— prin excluderea din domeniul de aplicare al Legii din 5 iunie 2007 de transpunere a Directivei 2005/29/CE privind practicile comerciale neloiale (¹) a titularilor unei profesii liberale, precum și a dentiștilor și a kineoterapeuților, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile

care îi revin în temeiul articolului 3 coroborat cu articolul 2 literele (b) și (d) din directiva menționată;

— prin menținerea în vigoare a articolelor 20, 21 și 29 din Legea din 6 aprilie 2010 privind practicile pieței și protecția consumatorilor, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 din Directiva 2005/29/CE privind practicile comerciale neloiale;

— prin menținerea în vigoare a articolului 4 alineatul 1 al treilea paragraf din Legea din 25 iunie 1993 privind exercitarea și organizarea activităților ambulante și a târgurilor, astfel cum a fost introdus prin articolul 7 din Legea din 4 iulie 2005 de modificare a Legii din 25 iunie 1993 privind exercitarea unor activități ambulante și organizarea târgurilor, precum și a articolului 5 alineatul 1 punctul 4 din Decretul regal din 24 septembrie 2006 privind exercitarea și organizarea activităților ambulante, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 din Directiva 2005/29/CE privind practicile comerciale neloiale;

— obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2005/29/CE a expirat la 12 iunie 2007.

(¹) Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen (Suedia) la 17 septembrie 2012 — Flora May Reyes/Migrationsverket

(Cauza C-423/12)

(2012/C 355/19)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen

Părțile din acțiunea principală

Apelantă: Flora May Reyes

Intimat: Migrationsverket